

Nr 338.

Av fröken **Ager m. fl.**, om utredning av möjligheterna att förlägga seminarieutbildningen av slöjdlärarna till de blivande lärarhögskolorna.

Från slöjdläroorganisationernas sida ha vid upprepade tillfällen till statsmakterna framställningar gjorts om utredning av utbildningsfrågan för lärarna i manlig slöjd. Dessa framställningar ha emellertid icke medfört något konkret resultat.

Slöjdlärarnas utbildning är mycket olikartad, och kostnaderna äro i många fall onödigt höga. Bristen på allmängiltiga bestämmelser har försvårat de enskilda läraraspiranternas möjligheter att rätt bedöma inom vilka områden och i vilken utsträckning de böra genomgå utbildning. Det framstår för dem som ett vågspel att först genomgå en utbildning, vilken är relativt dyrbar och tidskrävande, och sedan ändå få sväva i ovisshet om huruvida behörighet till anställning som ordinarie eller extra ordinarie lärare (SFS 599: 1951) kan vinnas genom utbildningen. Det är också en allmän uppfattning bland lärarna i manlig slöjd, att den uppdelning av denna lärarkategori genom inplacering i olika lönegrader, vilken genomförts vid löne regleringen för övningslärare (SFS 617: 1951), snarast borde försvinna. Detta mål skulle kunna nås genom införande av enhetlig utbildning för lärarna i manlig slöjd.

Särskilt böra uppmärksammas landsbygdsungdomens svårigheter att er hålla slöjdläroutbildning. Utbildningskrav ställas nämligen på läraraspiranterna inom varierande områden, såsom teoretisk utbildning, teckningsutbildning, yrkesutbildning, pedagogisk utbildning m. m., och landsbygdsungdomen har icke lika lätt tillgång till denna utbildning som ungdomarna i städerna.

I allt större utsträckning ha skolmyndigheterna anställt specialutbildade lärare i manlig slöjd. Undervisningen i detta ämne har tidigare till stor del handhåfts av folkskollärare. Den nya kommunindelningen, vilken också medfört stora förändringar i skoldistriktsindelningen — antalet skoldistrikt har mycket starkt reducerats — kommer också att medföra ett ökat behov av specialutbildade lärare, bl. a. i manlig slöjd. Skolväsendets omfattning blir allt större genom införandet av åttonde och nionde skolår, och praktisk yrkesutbildning inom enhetsskolans ram kommer att bli allt vanligare, vilket också medfört allt större krav på lärarnas kompetens.

Genom tillkomsten av de senaste bestämmelserna för övningslärare uppstodo från slöjdlärarnas sida förhoppningar om att statsmakterna avsågo att snarast lösa deras utbildningsfråga. Vikten av att denna fråga får en

tillfredsställande lösning torde vara uppenbar ur både statsmakternas och slöjdlärarnas synpunkt.

I anledning av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att slöjdlärarnas utbildningsfråga göres till föremål för utredning av lärarhögskoledelegationen och att densamma speciellt skall utröna möjligheterna att förlägga seminarieutbildningen för slöjdlärarna till de blivande lärarhögskolorna.

Stockholm den 26 januari 1952.

Ruth Ager.

Karin Wetterström.

A. Widén.

Brita Elmén.

Margit Vinge.